

F. t. 1. om erhvervelse af landbrugsejendomme.

ministerens tilladelse, er ikke til hinder for dokumentets tinglysning uden frist.

§ 8. Hvis tilladelse til erhvervelse af en landbrugsejendom nægtes eller bortfalder, jfr. § 4, eller ansøgning om tilladelse ikke indgives rettidigt, jfr. § 5, eller ejeren af en landbrugsejendom ikke opfylder den ham påhvilende bopælspligt, jfr. § 1, stk. 2, eller ikke længere har bopæl på nogen af de ham eller hans i § 1, stk. 1, nævnte pårørende tilhørende landbrugsejendomme, kan landbrugsministeren meddele ejeren pålæg om at afhænde ejendommen inden en af ministeren meddelt frist på mindst 6 måneder og højst 1 år. I tilfælde af en ejendoms overtagelse til brugeligt pant kan der under samme omstændigheder meddeles panthaveren pålæg om inden nævnte frist at lade ejendommen sælge ved tvangsauktion eller fravige pantet.

§ 9. Aftaler om langvarige brugs- eller lejeforhold, der må antages at være indgået med det formål at omgå de i denne lov indeholdte regler, er ugyldige.

Stk. 2. På andre retshandler, hvorved lovens bestemmelser søges omgået, finder de i §§ 5-8 indeholdte regler tilsvarende anvendelse.

§ 10. Den, der undlader inden den foreskrevne frist at indgive ansøgning om landbrugsministerens tilladelse til erhvervelse af en landbrugsejendom eller til overtagelse af en sådan ejendom til brugeligt pant, straffes med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af et i medfør af § 8 meddelt pålæg straffes på samme måde. Det skal af retten pålægges ejeren eller den, der har overtaget en landbrugsejendom

til brugeligt pant, at efterkomme det givne pålæg under tvang af fortløbende ugentlige bøder, hvis størrelse fastsættes af retten.

§ 11. Landbrugsministeren kan, i det omfang det skønnes påkrævet, udnævne landbrugskyndige eller andre sagkyndige til at bistå landbrugsministeriet ved lovens administration.

§ 12. Tilsynet med overholdelsen af den i § 1, stk. 2, omhandlede bopælspligt udøves af politimestrene. Det påhviler politimestrene efter landbrugsministeriets nærmere bestemmelse at afgive periodiske indberetninger om tilsynet.

§ 13. Landbrugsministeren fastsætter regler med hensyn til kontrollen med lovens overholdelse.

§ 14. Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1963.

Stk. 2. Loven kommer til anvendelse på alle erhvervelser, der anmeldes til tinglysning efter dens ikrafttræden.

Stk. 3. Samtidig ophæves kap. II i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme samt §§ 1-3 og 7 i lov nr. 127 af 16. april 1957 om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord. De i § 11 i lov nr. 291 af 31. marts 1949 indeholdte bestemmelser, hvorefter landbrugsministeriet kan fritage en landbrugsejendom for de i stk. 1 i nævnte paragraf indeholdte begrænsninger med hensyn til erhvervelse ved arv og overdragelse fra nære pårørende opretholdes for så vidt angår ansøgninger, der er rettidigt indgivet.

§ 15. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under de seneste års kraftige stigning i produktion, beskæftigelse og indkomster har der vist sig en stedse voksende efterspørgsel efter jord dels til bymæssig og erhvervs-mæssig anvendelse, dels til rekreative formål. Dette efterspørgselspres må påregnes forøget i de kommende år, bl. a. som følge af den hurtigere tilvækst i den voksne befolkning i byerne i 1960'erne som følge af de „store årgange“.

Det har endvidere vist sig, at den øgede velstand har ført til et øget arealforbrug pr. byboer både til boligformål, til erhvervsformål, til offentlige formål samt til rekreative formål. Endelig har indkomst-udviklingen i de senere år øget betalingsevnen og skærpet interessen for at sikre sig værdifast kapitalanbringelse såvel i landbrugsejendomme som i byggegrunde og eget hus.